

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 04.08.1983, sp. zn. 7 Tz 49/83, ECLI:CZ:NS:1983:7.TZ.49.1983.1

Číslo: 17/1984

Právní věta: Omisivny trestný čin je dokonáný až márnym uplynutím lehoty danej na splnenie povinnosti. To platí aj pre neplatenie jednotlivých mesačných dávok výživného. Preto kým neprešla márne lehota na zaplatenie výživného na bežný mesiac, znaky trestného činu zanedbania povinnej výživy sú naplnené a tento trestný čin je dokonáný márnym uplynutím lehoty na zaplatenie splátky výživného na predchádzajúci mesiac. Trestný čin je však dokončený až posledným dňom tohto mesiaca. Tento deň je rozhodujúci pre začatie lehoty stanovenej na premlčanie trestného stíhania, pre použitie amnestie ap.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 04.08.1983

Spisová značka: 7 Tz 49/83

Číslo rozhodnutí: 17

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trestný čin dokonáný, Zanedbání povinné výživy

Předpisy: 140/1961 Sb. § 213

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 17/1984 sb. rozh.

Omisivny trestný čin je dokonáný až márnym uplynutím lehoty danej na splnenie povinnosti. To platí aj pre neplatenie jednotlivých mesačných dávok výživného. Preto kým neprešla márne lehota na zaplatenie výživného na bežný mesiac, znaky trestného činu zanedbania povinnej výživy sú naplnené a tento trestný čin je dokonáný márnym uplynutím lehoty na zaplatenie splátky výživného na predchádzajúci mesiac. Trestný čin je však dokončený až posledným dňom tohto mesiaca. Tento deň je rozhodujúci pre začatie lehoty stanovenej na premlčanie trestného stíhania, pre použitie amnestie ap.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR zo 4. 8. 1983 sp. zn. [7 Tz 49/83.](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil odsudzujúcu časť rozsudku Mestského súdu v Bratislave z 2. marca 1983 sp. zn. 2 To 84/33 a sám rozhodol vo veci tak, že podľa § 11 ods. 1 písm. a) Tr. por. s použitím čl. IV písm. a) rozhodnutia

prezidenta republiky o amnestii z 8. mája 1980 zastavil trestné stíhanie proti obvinenému L. B. pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že od 1. januára 1971 do 1. mája 1980 sčasti úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi M. B. a v dôsledku toho je dlžný na výživnom sumu najmenej 12 597 Kčs.

Z odôvodnenia:

Mestský súd v Bratislave zrušil na základe odvolania obvineného rozsudok Obvodného súdu Bratislava 3 z 8. júna 1982 sp. zn. 2 T 290/81 v celom rozsahu a sám rozhodol tak, že obvineného sčasti oslobodil a okrem toho ho uznal za vinného z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku Najvyššieho súdu SSR, a uložil mu podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov nepodmienečne, pričom ho podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil pre výkon tohto trestu do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Proti odsudzujúcej časti rozsudku Mestského súdu v Bratislave z 2. marca 1983 sp. zn. 2 To 84/83 podal generálny prokurátor SSR sťažnosť pre porušenie zákona v prospech obvineného L. B. Vyčítal v nej mestskému súdu porušenie zákona v ustanoveniach § 223 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. a) Tr. por. v neprospech L. B., keď vyslovil vinu menovaného zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., uložil mu za tento trestný čin trest, hoci takémuto postupu súdu bránila prekážka uvedená v § 11 ods. 1 písm. a) Tr. por. vzhľadom na článok IV písm. a) rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii z 8. mája 1980.

Najvyšší súd SSR preskúmal na podklade tejto sťažnosti pre porušenie zákona podľa § 267 ods. 1 Tr. por. správnosť odsudzujúceho výroku napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že bol porušený zákon.

Obvinený L. B. bol z uvedeného skutku, ktorý bol kvalifikovaný ako trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., pôvodne odsúdený rozsudkom Obvodného súdu Bratislava 3 zo 14. mája 1980 sp. zn. 3 T 50/80. Odvolanie obvineného proti tomuto rozsudku zamietol podľa § 256 Tr. por. Mestský súd v Bratislave uznesením z 18. septembra 1980 sp. zn. 3 To 360/80. Tieto rozhodnutia boli zrušené na základe sťažnosti pre porušenie zákona Najvyšším súdom SSR, ktorý vrátil vec prokurátorovi na nové prejednanie a rozhodnutie.

Po došetrení veci podal prokurátor novú obžalobu znovu pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., hoci nebol vykonaný nijaký dôkaz o tom, že sa obvinený plneniu svojej vyživovacej povinnosti vyhýbal. Obvodný súd Bratislava 3 rozhodol rozsudkom z 8. júna 1982 sp. zn. 2 T 290/81 v súlade s obžalobou. Mestský súd v Bratislave správne zrušil rozsudok obvodného súdu v tomto smere a posudzoval skutok obvineného len ako trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. Správne zistil aj to, že trestná činnosť skončila 30. apríla 1980, lebo za mesiac máj mohol obvinený podľa rozhodnutia súdu splniť svoju vyživovaciu povinnosť zaplatením príslušnej mesačnej splátky do 15. mája 1980, to je po dni 14. mája 1980, keď bol vo veci vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým sa pretrhla jednota skutku pre prípad, že by obvinený nesplnil vyživovaciu povinnosť aj po tomto termíne. Mestský súd však nevyvodil z týchto zistení správny záver, totiž ten, že na trestný čin obvineného sa vzťahuje aboličné ustanovenie čl. IV písm. a) rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii z 8. mája 1980. Túto chybu mestského súdu napravil Najvyšší súd SSR.